

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 102/2013
25.09.2013. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због продуженог кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Г.Ђ.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр. 1317/11 од 28.08.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 5834/2012 од 21.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2013. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М., адв. Г.Ђ.Ђ., подигнут против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр. 1317/11 од 28.08.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 5834/2012 од 21.11.2012. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К бр 1317/11 од 28.08.2012. године, окривљени М.М. оглашен је кривим због продуженог кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 54.983,92 динара, а на име трошкова паушала износ од 4.000,00 динара, све у корист буџетских средстава суда у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Такође је одлучено да трошкови заступања малолетне оштећене А.Т. који износе 34.125,00 динара падну на терет буџетских средстава суда и исти се имају исплатити њеном пуномоћнику адвокату С.А. док се оштећена мал. А.Т. за остваривање имовинско-правног захтева упућује на грађанску парницу у целости.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног М.М., Апелациони суд у Београду је својом пресудом Кж1 5834/12 од 21.11.2012. године исту одбио као неосновану, а пресуду Основног суда у Ваљеву К бр. 1317/11 од 28.08.2012. године, потврдио.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр. 1317/11 од 28.08.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 5834/2012 од 21.11.2012. године бранилац окривљеног М.М., адв. Г.Ђ.Ђ., подигао је захтев за заштиту законитости због погрешне примене материјалног права, с`предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од кривичне одговорности или пак да исте укине и предмет врати на поновно суђење.

Испитујући дозвољеност поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је исти недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11) прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац. Одредбом члана 608. истог законика предвиђено је да тај законик ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да се примењује од 15.01.2013. године, изузев у поступцима за кривична дела организованог криминала или ратних злочина који се воде пред Посебним одељењем надлежног суда, у ком случају се примењује од 15.01.2012. године, а чланом 5. Закона о изменама и допунама Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 101/11), прописано је да се у члану 608. речи: „организованог криминала или ратних злочина који се воде пред Посебним одељењем надлежног суда“ замењују речима: „за које је посебним законом одређено да поступа јавно тужилаштво посебне надлежности“.

Одредбом члана 2. Закона о изменама Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 121/2012) прописано је да се у члану 608. речи: „15. јануара 2013. године“ замењују речима „01.октобра 2013. године“.

Из наведеног произилази да се Законик о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 101/11 и 121/2012), осим у наведеним случајевима, примењује од 01.10.2013. године, а до тада се примењује важећи Законик о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 70/01...72/09).

Према одредби члана 419. ЗКП („Службени гласник РС“ број 70/01...72/09), против правноснажних судских одлука и против судског поступка који је претходио тим правноснажним одлукама, надлежни јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости ако је повређен закон, а одредба члана 421. истог законика предвиђа да захтев за заштиту законитости подиже јавни тужилац одређен законом, што је, сходно одредби члана 29. став 1. и став 3. тачка 1. Закона о јавном тужилаштву - Републички јавни тужилац.

Из цитираних законских одредби јасно је да овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости припада искључиво јавном тужиоцу, као државном органу, те да до 01.10.2013. године такво овлашћење ни једном одредбом важећих прописа није дато другим процесним субјектима (осим у поступцима по захтеву јавног тужилаштва посебне надлежности), који имају могућност само да надлежном јавном тужиоцу поднесу иницијативу за подизање

захтева за заштиту законитости, на основу које надлежни јавни тужилац одлучује да ли има места подизању захтева за заштиту законитости или не.

Из списка односно дописа Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 290/13 од 15.05.2013. године упућеног браниоцу окривљеног М.М. адв. Г.Ђ.Ђ., утврђује се да је бранилац окривљеног подносио иницијативу за подизање захтева за заштиту законитости те да Републички јавни тужилац није нашао основа за подизање овог захтева.

Имајући у виду да бранилац окривљеног сходно члану 419. и члану 421. ЗКП, није овлашћено лице за подизање захтева за заштиту законитости, исти је одбачен као недозвољен, те је Врховни касациони суд из напред наведених разлога одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**